

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 2003

N:o 306—312

SISÄLLYS

N:o		Sivu
306	Palosuojelurahastolaki	761
307	Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä annetun valtioneuvoston asetuksen 5 ja 34 §:n muuttamisesta	767
308	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus eräiden torjunta-aineiden enimmäismääristä hedelmissä ja vihanneksissa sekä viljoissa, munissa ja munavalmisteissa	769
309	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus voimalaitosten omakäyttölaitteista	770
310	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus sähköntuotannon tukeen oikeutetun sähkön määrittämisestä	772
311	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta tasaustuen maksatuksesta vuodelta 2000 myönnetylle kuitupellavan tuotantotuella	774
312	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2003 kansallisen kotieläintuen ennakon maksatuksesta	775

N:o 306

Palosuojelurahastolaki

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Palosuojelumaksu

1 §

Lain tarkoitus

Tulipalojen ehkäisyyn ja pelastustoiminnan edistämiseksi on Suomessa olevasta palovaikutetusta kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta vuosittain suoritettava palosuojelumaksu.

2 §

Maksuvelvolliset

Palosuojelumaksun on velvollinen suorittamaan jokainen, joka harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa.

Jos vakuutusmaksu suoritetaan muulle kuin 1 momentissa tarkoitettulle vakuutuksenantajalle, vakuutuksenottaja ja vakuutuksen välittänyt vakuutusvälittäjä ovat vastuussa palosuojelumaksun suorittamisesta. Vakuutusvälittäjä on velvollinen tilittämään palosuojelumaksun siten kuin 5 §:ssä säädetään.

Ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä, joka harjoittaa täällä vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa siten kuin siitä erikseen säädetään, on oltava Suomessa asiamies palosuojelumaksun suorittamista varten.

3 §

Palosuojelumaksun määrä

Palosuojelumaksu on 3 prosenttia vakuutuksen paloriskiä vastaavasta osuudesta vakuutuksista edellisenä vuotena kannettujen

HE 194/2002
HaVM 23/2002
EV 279/2002

vakuutusmaksujen yhteenlasketusta määrästä lisättyinä 3 prosenttia ainaisten palovakuutus-ten vakuutusmaksuvastuulle lasketusta korosta.

Annettuja jälleenvakuutuksia ei saa ottaa vähennyksenä huomioon, eikä palosuojelumaksua makseta otetuista jälleenvakuutuksista. Palosuojelumaksua ei peritä auto-, kuljetus- tai eläinvakuutuksena myönnetystä vakuutuksesta palovaaran varalta.

4 §

Palosuojelumaksun maksuunpano

Maksuunpanon toimittaa ja maksupäivän määrää kalenterivuositain sen läänin lääninhallitus, jossa suomalaisella vakuutuksenantajalla on kotipaikka tai jossa ulkomaisen vakuutuksenantajan edustusto sijaitsee. Maksuunpanon toimittaa ja maksupäivän määrää Etelä-Suomen lääninhallitus, jos kysymyksessä on ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, joka harjoittaa Suomessa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa.

Vakuutusvalvontaviraston on vuosittain viimeistään 15 päivänä heinäkuuta annettava lääninhallitukselle palosuojelumaksun määräämistä varten tiedot läänissä olevista maksuvelvollisista ja muita tarpeellisia tietoja ja selvityksiä. Vakuutusvalvontaviraston tulee antaa Etelä-Suomen lääninhallitukselle tiedot 1 momentissa tarkoitettua ulkomaisesta ETA-vakuutusyhtiöstä. Lääninhallituksen tulee ennen heinäkuun loppua lähettää kehoitus maksuvelvollisille maksuunpanoon tarvittavien tietojen antamisesta. Vakuutuksenantajien ja Suomessa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa harjoittavan ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön asiamiehen tulee antaa asianomaiselle lääninhallitukselle kirjallisesti tiedot maksuunpanoa varten vuosittain viimeistään syyskuun 15 päivänä.

Jollei tietoja anneta lääninhallitukselle määrääjässä, lääninhallituksella on oikeus sakon uhalla velvoittaa asianomainen antamaan tiedot uuden määrääjän kuluessa tai toimittaa maksuunpano muun saatavissa olevan selvityksen perusteella. Uhkasakkoa koskevassa asiassa sovelletaan, mitä uhkasakko-laissa (1113/1990) säädetään.

Maksuvelvollisen on suoritettava palosuojelumaksu lääninhallituksen päätöksessään määräämään maksupaikkaan eräpäivänä. Palosuojelumaksun erääntyneelle määrälle maksetaan viivästyskorkoa siten kuin korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa säädetään.

5 §

Palosuojelumaksun tilitys

Lääninhallituksen on suoritettava palosuojelumaksut palosuojelurahastoon maksuunpanon toimittamista koskevan kalenterivuoden loppuun mennessä. Tämän lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutuksenvälittäjän on suoritettava palosuojelumaksu oma-aloitteisesti sisäasiainministeriön määräämään maksupaikkaan viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

6 §

Vanhentuminen

Velvollisuus suorittaa palosuojelumaksu vanhentuu 5 vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta lääninhallituksen olisi tullut toimittaa maksuunpano.

7 §

Muutoksenhaku palosuojelumaksun maksuunpanoon

Lääninhallituksen tekemään palosuojelumaksun maksuunpanoa koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Maksuunpantu palosuojelumaksu on valituksesta huolimatta määräaikana suoritettava. Jollei maksua määräpäivänä suoriteta, saadaan se ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään. Jos maksu poistetaan tai alennetaan, lääninhallituksen tai palosuojelurahaston on palautettava muutoksenhaun johdosta annetun lainvoimaisen päätöksen perusteella liikaa suoritettu määrä. Palautettavalle määrälle maksetaan korkoa siten kuin korkolain 3 §:n 2 momentissa säädetään.

8 §

Rangaistus

Rangaistus palosuojelumaksun lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

2 luku

Palosuojelurahasto

9 §

Palosuojelurahasto

Palosuojelumaksut tuloutetaan valtion talousarvion ulkopuolella olevaan palosuojelurahastoon. Palosuojelurahastolla on lisäksi oikeus ottaa vastaan varoja lahjoituksina ja testamentilla.

Palosuojelurahaston varat muodostuvat palosuojelumaksuista kertyvistä tuloista, edellisiltä tilikausilta kertyneistä ylijäämistä, lahjoituksina ja testamentilla saaduista varoista sekä rahastosta maksettujen avustusten ja muun rahoituksen palautuksista niihin liittyvine korko- ja muine erineen.

10 §

Palosuojelurahaston hallinto

Palosuojelurahasto on sisäasiainministeriön hoidossa ja valvonnassa. Sisäasiainministeriön tehtävänä on erityisesti valvoa rahaston taloutta ja toimintaa sekä hoitaa rahaston kirjanpito. Sisäasiainministeriöllä on oikeus saada rahastolta kaikki tarvittavat tiedot ja selvitykset.

Palosuojelurahastossa voi olla valtion palveluksessa olevaa henkilöstöä rahaston varojen puitteissa.

Palosuojelurahaston hallinnosta sekä talouden ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä huolehtii rahaston hallitus. Hallituksen tehtävänä on päättää rahaston toiminnan ja talouden kannalta merkityksellisistä ja laajakantoisista asioista sekä huolehtia kirjanpidon ja varainhoidon valvonnan asianmukaisesta järjestämisestä. Hallituksen tehtävänä on erityisesti:

1) päättää rahaston toiminta- ja taloussuunnitelmasta;

2) päättää rahaston talousarviosta ja varojen käyttösuunnitelmasta;

3) päättää rahastosta myönnettävistä avustuksista ja muusta rahoituksesta;

4) päättää rahastossa olevan henkilöstön ottamisesta ja vapauttamisesta tehtävistään;

5) huolehtia rahaston maksuvalmiudesta;

6) hyväksyä ja allekirjoittaa rahaston tilinpäätös ja toimittaa se sisäasiainministeriölle maaliskuun loppuun mennessä; sekä

7) tehdä ehdotus sisäasiainministeriölle rahaston ylijäämän käyttämisestä tai alijäämän kattamisesta rahaston varoista.

Palosuojelurahaston hallitukseen kuuluu hallituksen puheenjohtaja sekä seitsemän jäsentä, joilla jokaisella on henkilökohtainen varajäsen. Sisäasiainministeriö nimeää hallituksen puheenjohtajan sekä jäsenet ja varajäsenet kerrallaan kolmen vuoden toimikaudeksi. Sisäasiainministeriö vapauttaa hallituksen tai sen puheenjohtajan, jäsenen taikka varajäsenen tehtävästään.

Hallituksen ja rahaston henkilöstön palkkaukset ja muut toiminnasta aiheutuvat hallintomenot suoritetaan palosuojelurahaston varoista.

11 §

Virkavastuu ja yleishallintoa koskevat säännökset

Palosuojelurahaston hallituksen puheenjohtajaa, jäsentä ja varajäsentä hänen hoitessaan tämän lain mukaisia tehtäviä pidetään rikoslain 40 luvun 11 §:n 2 kohdan mukaisena henkilönä.

Palosuojelurahaston ja sen hallituksen toimintaan sovelletaan, mitä hallintomenettelylaissa (598/1982), tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966), asiakirjan lähettämisestä annetussa laissa (74/1954), kielilaissa (148/1922) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

12 §

Kirjanpito, maksuliike ja tilinpäätös

Palosuojelurahaston kirjanpidon, maksu-

liikkeen, muun laskentatoimen ja tilinpäätöksen osalta noudatetaan valtion talousarviosta annettua lakia (423/1988) ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

Sisäasiainministeriö päättää huhtikuun loppuun mennessä rahaston tilinpäätöksen vahvistamisesta, rahaston ylijäämän käyttämisestä ja alijäämän kattamisesta rahaston varoista sekä muista toimenpiteistä, joihin rahaston tilinpäätös antaa aihetta. Sisäasiainministeriö hankkii rahaston tilintarkastajien lausunnon lisäksi päätöksensä perustaksi tarvittavat tiedot ja selvitykset rahaston taloudesta ja toiminnasta.

13 §

Tilintarkastus

Valtiontalouden tarkastusvirasto suorittaa vuosittain palosuojelurahaston tilintarkastuksen.

Tilintarkastajien on tarkastettava rahaston hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Tilintarkastajien on annettava kultakin tilikaudelta tilintarkastuskertomus, jossa on erityisesti lausuttava:

1) siitä, onko tilinpäätös laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

2) siitä, antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot rahaston toiminnan tuloksesta ja tuloksellisuudesta sekä taloudellisesta asemasta;

3) siitä, onko rahaston hallintoa ja toimintaa hoidettu sitä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

4) tilinpäätöksen vahvistamisesta; sekä

5) rahaston tuloksen käsittelystä rahaston hallituksen ehdottamalla tavalla; kun tilintarkastus on tehty, tilintarkastajien on tehtävä siitä tilinpäätökseen merkintä, jossa viitataan tilintarkastuskertomukseen sekä lausutaan siitä, onko tilinpäätös laadittu hyvän kirjanpito-tavan mukaisesti.

Jos tilintarkastaja kesken tilikauden havaitsee merkittävää huomauttamista tarkastettavan yhteisön hallinnosta ja taloudesta, on asiasta viipymättä ilmoitettava rahaston hallitukselle ja sisäasiainministeriölle.

Rahaston hallitus ja henkilöstö on velvollinen avustamaan tarvittaessa tilintarkastajaa tarkastuksen suorittamisessa.

Valtiontalouden tarkastusviraston tarkastusoikeudesta säädetään valtiontalouden tarkastusvirastosta annetussa laissa (676/2000).

3 luku

Avustukset ja muu julkinen tuki

14 §

Avustukset ja muu rahoitus

Palosuojelurahastosta voidaan myöntää lain tarkoituksen toteuttamiseksi rahaston varojen ja vuosittaisen käyttösuunnitelman puitteissa yleis- tai erityisavustuksia. Palosuojelurahastosta myönnettäviin avustuksiin sovelletaan, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään ja rahasto toimii näissä avustuksissa valtionavustuslaissa tarkoitettuna valtionapuviranomaisena.

Palosuojelurahastosta voidaan myöntää yleisavustusta ja erityisavustuksia kunnille ja pelastustoimen alueille, sopimuspalokunnille sekä pelastusalan järjestöille ja muille vastaaville yhteisöille.

Palosuojelurahastosta voidaan myöntää myös muille erityisavustuksia:

1) oppimateriaalin tuotantoon ja hankintaan;

2) tietojenkäsittelyn kehittämiseen ja laitteiden hankintaan;

3) kokeilu-, käynnistämisen-, tutkimus- ja kehittämistoimintaan;

4) valistukseen ja neuvontaan; sekä

5) standardisointiin.

Rahoitusta tämän momentin mukaisiin hankkeisiin voidaan myöntää myös valtion virastoille ja laitoksille. Palosuojelurahastosta voidaan myöntää myös apurahoja ja stipendejä hakijan henkilökohtaiseen käyttöön tai hankkeeseen, jolloin apuraha tai stipendi voi olla kokonaiskustannusten täyden määrään suuruinen.

15 §

Avustuksen hakeminen

Yleisavustuksia myönnettäessä otetaan huomioon suoritteet ja niihin välittömästi kohdistuvat hallintomenot.

Yleisavustusta haettaessa on esitettävä toi-

mintasuunnitelma ja talousarvio ja muita tarvittavia suunnitelmia. Jos avustusta haetaan johonkin toiminnan osaan, on suunnitelmassa esitettävä erikseen se toiminta, mihin avustus aiotaan käyttää.

Erityisavustusta tai 14 §:n 3 momentin mukaista rahoitusta haettaessa on esitettävä riittävä selvitys hankkeen toiminnallisista tai teknisistä suunnitelmista ja kokonaisrahoitus-suunnitelmasta. Erityisavustusta haettaessa on esitettävä selvitys hakijan edellytyksistä rahoittaa hankkeen oma-rahoitusosuus ja, jos erityisavustusta haetaan kiinteän omaisuuden, rakennuksen tai rakennuksessa olevan huoneiston hankintaan, rakentamiseen tai perusparannukseen, rakennus- tai hankintasuunnitelmat tarvittavilta osin. Lisäksi on selvitettävä hakijan hankkeeseen saamat muut tuet ja muu rahoitus.

16 §

Yleisavustuksen määrä

Yleisavustus voi olla enintään 75 prosenttia hyväksyttävistä kuluista, jollei palosuojelurahaston hallitus avustuksen myöntämisen tavoitteiden saavuttamiseksi erityisen painavista syistä muuta päättä.

Yleisavustukseen oikeuttavina hyväksyttävinä kuluina ei pidetä liiketoiminnan menoja, lainojen lyhennyksiä eikä muita kuin välittömästi tuettavasta toiminnasta aiheutuvia hallintomenoja. Hyväksyttävinä kuluina ei pidetä myöskään poistoja, arvovähennyksiä, varauksia tai muita laskennallisia eriä, jotka eivät perustu toteutuneisiin kuluihin. Hyväksyttävistä kuluista vähennetään samaan tarkoitukseen myönnetyt muut julkiset avustukset.

17 §

Erityisavustuksen määrä

Erityisavustus voi olla suuruudeltaan enintään 50 prosenttia hyväksyttävistä kuluista, jollei palosuojelurahaston hallitus avustuksen myöntämisen tavoitteiden saavuttamiseksi erityisen painavista syistä muuta päättä.

Erityisavustusta saadaan käyttää avustettavan hankkeen erillismenoihin vähennettynä hankkeesta saatavilla tuloilla.

Erityisavustukseen oikeuttavina hyväksyttävinä kuluina ei pidetä liiketoiminnan menoja, lainojen lyhennyksiä eikä muita kuin välittömästi tuettavasta hankkeesta aiheutuvia hallintomenoja. Hyväksyttävinä kuluina ei pidetä myöskään poistoja, arvovähennyksiä, varauksia tai muita laskennallisia eriä, jotka eivät perustu toteutuneisiin kuluihin. Hyväksyttävistä kuluista vähennetään samaan tarkoitukseen myönnetyt muut julkiset avustukset.

4 luku

Erinäiset säännökset

18 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä:

- 1) palosuojelumaksun maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä;
- 2) palosuojelurahaston hallituksen tarkemmasta kokoonpanosta, päätösvaltaisuudesta ja palkkioista; sekä
- 3) palosuojelurahaston henkilöstöstä.

Sisäasiainministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä palosuojelurahaston työjärjestyksestä.

Palosuojelurahaston hallitus voi antaa ohjeita yleisavustuksien perusteena olevien suoritteiden määrittelystä.

5 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

19 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tällä lailla kumotaan palosuojelumaksusta 20 päivänä heinäkuuta 1946 annettu laki (586/1946) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

20 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyyn avustukseen tai muihin varoihin noudatetaan myöntämisaikana voimassa olleita

säännöksiä ja päätöksessä asetettuja ehtoja. Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleisiin hakemuksiin, joihin ei ole annettu päätöstä tämän lain voimaan tullessa, sovelletaan tätä lakia.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 307

Valtioneuvoston asetus**vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä annetun valtioneuvoston asetuksen 5 ja 34 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä 13 päivänä maaliskuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (195/2002) 5 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti, sekä *lisätään* 34 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

5 §

Vaarallisten aineiden luokitus

Vaaralliset aineet luokitellaan seuraaviin kuljetusluokkiin:

Luokka 1	Räjähteet
Luokka 2	Kaasut
Luokka 3	Palavat nesteet
Luokka 4.1	Helposti syttyvät kiinteät aineet, itsereaktiiviset aineet ja flegmatoidut kiinteät räjähdysaineet
Luokka 4.2	Helposti itsestään syttyvät aineet
Luokka 4.3	Aineet, jotka veden kanssa kosketukseen joutuessaan kehittävät palavia kaasuja
Luokka 5.1	Sytyttävästi vaikuttavat (happavat) aineet
Luokka 5.2	Orgaaniset peroksidit
Luokka 6.1	Myrkylliset aineet
Luokka 6.2	Tartuntavaaralliset aineet
Luokka 7	Radioaktiiviset aineet
Luokka 8	Syövyttävät aineet
Luokka 9	Muut vaaralliset aineet ja esineet

34 §

Onnettomuudet ja niistä tehtävät ilmoitukset

Jos vaarallisen aineen kuljetuksessa sattuu onnettomuus, jonka seurauksena kuljetettavan aineen vuotamisesta tai muusta syystä aiheutuu henkilö-, ympäristö- tai omaisuusvahingon vaara, kuljetuksesta, kuormauksesta taikka purkamisesta vastuussa olevan on ilmoitettava tapahtuneesta välittömästi hätäkeskukselle, annettava pelastusviranomaisille niiden tarvitsemat tiedot ja ryhdyttävä tilanteen edellyttämiin sopiviin suojatoimenpiteisiin.

Jos onnettomuus on vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (278/2002) liitteen luvussa 1.8 tarkoitettu onnettomuus, kuten vaarallisen aineen vuoto, välitön uhkaava vaara aineen vuotamisesta, henkilö-, omaisuus- tai ympäristövahinko taikka tapahuma, johon on pyydetty viranomaisen apua, kuljetuksen suorittajan on viipymättä annettava onnettomuudesta mainitussa ministeriön asetuksessa olevan mallin mukainen onnettomuusraportti Ratahallintokeskukselle ja Onnettomuustutkintakeskukselle. Jos kyseessä on radioaktiivisen aineen kuljetus, raportti annetaan myös säteilyturvakeskukselle.

768

N:o 307

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
toukokuuta 2003.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimas-
sa olleita säännöksiä saadaan soveltaa 30
päivään kesäkuuta 2003.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Yli-insinööri Liisa Virtanen

N:o 308

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**eräiden torjunta-aineiden enimmäismääristä hedelmissä ja vihanneksissa sekä viljoissa, munissa ja munavalmisteissa**

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön Euroopan yhteisöjen komission direktiivi neuvoston direktiivien 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden

pinnassa olevien tiettyjen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta 2 päivänä lokakuuta 2002 annetun direktiivin 2002/79/EY 1, 2, 3 ja 4 a artiklojen mukaiset enimmäismäärät.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä toukokuuta 2003.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Ministeri *Jari Vilén*

Ylitarkastaja Vesa Tuomaala

N:o 309

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus voimalaitosten omakäyttölaitteista

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 2 §:n 13 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1168/2002:

1 §

Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 §:n 13 kohdassa tarkoitettuja omakäyttölaitteita ovat:

- 1) vesivoimalaitoksen vesiteiden laitteet;
- 2) polttoaineen käsittelyssä tarvittavat laitteet;
- 3) ydinreaktoriin liittyvät laitteet;
- 4) voimalaitoksen kattiloihin liittyvät laitteet;
- 5) voimakoneeseen liittyvät laitteet;
- 6) generaattoriin liittyvät laitteet;
- 7) laitteet, jotka tarvitaan sähkön toimittamiseksi verkkoon,
- 8) lauhdutuksessa tarvittavat laitteet; sekä
- 9) muut voimalaitosalueella olevat energian tuottamiseen, tuotantovalmiuden ylläpitämiseen sekä energian siirtoon liittyvät koneistot ja laitteet.

2 §

Omakäyttölaitteisiin luetaan myös voimalaitoksen lämmitys-, valaistus- ja ilmastointilaitteet, voimalaitoksen korjauspajan, varastojen ja valvomon laitteet, voimalaitosta varten olevien laboratorio-, toimisto- ja sosiaalitilojen laitteet sekä voimalaitosalueen ulkovalaistuslaitteet.

Omakäyttöön ei lueta voimalaitosalueella tai sen läheisyydessä olevien kerho- majoitus-

ja edustustilojen, ruokalan, pysäköintialueen lämmityspistokkeiden, asuntojen eikä asuntoalueen sähköenergian kulutusta.

3 §

Omakäyttölaitteisiin luetaan myös kaikki voimalaitosalueella tapahtuvaan polttoaineiden varastointiin, kuljetukseen ja polttokuntoon saattamiseen tarvittavat laitteet ja koneistot sekä ympäristönsuojeluun tarvittavat laitteet ja koneistot siltä osin, kun niitä käytetään voimalaitoksen omaan tarpeeseen.

Omakäyttöön luetaan myös voimalaitoksella olevan sähkökattilan sähköenergian kulutus siltä osin, kun sen tuottama lämpö käytetään voimalaitoksen omaan tarpeeseen. Mikäli sähkökattilan tuottamaa lämpöä siirretään voimalaitoksen ulkopuolelle, ei kattilan kuluttamaa sähköenergiaa tältä osin katsota omakäytöksi.

4 §

Vesivoimalaitosten omakäyttölaitteisiin luetaan myös säännöstelyaltaiden ja rantapatojen pumput, pintavirran kehitin, nippunosturi, uittokouru ja kalahissi.

Omakäyttöön ei lueta kalanistutusvelvoitteiden täyttämiseksi tarvittavien kalanviljelylaitosten sähköenergian kulutusta eikä voi-

malaitoksen rakentamisesta aiheutuvia haittoja korvaavaa ilmaista sähköä eikä joutosähköä.

5 §

Selluloosatehtaan voimalaitoksen omakäyttölaitteisiin luetaan myös polttoaineena käytettävän jäteliemen polttokuntoon saattamiseksi tarvittavat haihduttamossa olevat jäteliemen neutralointi- ja kuivauslaitteet, höyrykattilaan liittyvät savukaasujen suodattimet ja pesurit sekä tuhkan käsittelyä vastaavaan liotukseen ja selvitykseen tarvittavat ja niin sanottuun recovery-prosessiin kuuluvat laitteet ja koneistot.

Selluloosatehtaan voimalaitoksen omakäyttölaitteisiin ei kuitenkaan lueta rikkiuunia eikä absorptiotornia. Omakäyttölaitteisiin ei lueta myöskään soodalipeän kaustisoinnissa, valkolipeän selvityksessä, meesan pesussa eikä meesan poltossa tarvittavia laitteita.

6 §

Kemian ja muun prosessiteollisuuden voimalaitoksen omakäyttölaitteisiin luetaan myös höyryä turbiinikäyttöön tuottavan prosessikattilalaitoksen laitteet sekä polttoainetta prosessoivien laitosten, kuten kaasuttimien, laitteet.

Prosessikattilalaitosten omakäyttölaitteisiin luetaan muun muassa syöttövesi- ja kiertovesilaitteet, raaka-aineen syöttölaitteet, ympäristönsuojelulaitteet sekä ne ilma- ja prosessikaasukompressorit ja puhaltimet, joiden käyttö kohdistuu energian tuottamiseen.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

7 §

Sähköenergian verkkoon toimittamiseksi tarvittavien muuntajien ja muiden vastaavien laitteiden energiahäviöt luetaan omakäyttöön.

Sähköverkkoon kuuluvien muuntajien ja muiden vastaavien laitteiden energiahäviöt eivät kuitenkaan ole omakäyttöä.

8 §

Kaukolämpövoimalaitoksen kaukolämpöpumput, joilla lämpöenergia toimitetaan voimalaitoksen ulkopuolelle, luetaan omakäyttölaitteiksi.

Kaukolämpöverkon varrella olevat kaukolämpöpumput eivät kuitenkaan ole omakäyttölaitteita.

9 §

Jos omakäyttölaitteita käytetään merkittävästi muuhun kuin voimalaitoksen tarpeisiin, tulee niiden sähköenergian kulutus jakaa omakäytöksi ja muuksi kulutukseksi.

Jollei jakoa voida tehdä mittauksen tai laskelmien perusteella, on se tehtävä arvioimalla.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan voimalaitosten omakäyttölaitteista 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (1261/1996).

Ylitarkastaja Jukka Saarinen

N:o 310

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
sähköntuotannon tukeen oikeutetun sähkön määrittämisestä

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1168/2002:

1 §

Tämä asetus koskee sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 8 §:n 1 momentin kohdissa 3—8 mainituilla polttoaineilla tuotetulle sähkölle valtion varoista maksettavaa tukea.

2 §

Puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla tarkoitetaan metsäteollisuudessa sivutuotteina syntyvää puutähdehaketta, sahanpurua, kuorta ja jäteliemiä, purku- ja rakennustoiminnassa syntyvää puutähdettä sekä muuta vastaavaa puuaineksesta koostuvaa polttoainetta.

3 §

Tukeen oikeutetun sähkön määrä lasketaan verokausittain voimalaitoksen koko sähkön tuotannosta prosenttiosuutena, joka saadaan määrittämällä tukeen oikeuttavan polttoaineen sisältämän energian osuus voimalaitoksen koko polttoaine-energiasta. Milloin säh-

köntuotantoon käytetään useampia tukeen oikeuttavia polttoaineita, määritetään tukeen oikeutetun sähkön määrä kunkin polttoaineen osalta erikseen.

4 §

Sähkön tuotannon ja sen polttoainekäytön määrittämistä koskevat seuraavat rajaukset:

1) mikäli voimalaitoksessa on sellaisia sähköntuotantojärjestelmiä, joissa tukeen oikeuttavia polttoaineita ei käytetä, tulee niissä tuotettu sähkö ja käytetty polttoaine vähentää sähkön kokonaistuotannosta ja laitoksen koko polttoaine-energiasta;

2) mikäli laitoksessa on apukattiloita tai vastaavia, joita ei käytetä sähkön tuotantoon, ei niissä käytettyä polttoainetta lasketa mukaan voimalaitoksen polttoaineisiin.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan puulla tai puu- annettu kauppa- ja teollisuusministeriön pää-
pohjaisilla polttoaineilla tuotetun sähkön tös (15/1998).
määrittämisestä 31 päivänä joulukuuta 1997

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Jukka Saarinen

N:o 311

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta tasaustuen maksatuksesta vuodelta 2000 myönnetylle kuitupellavan tuotantotuelle**

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa tasaustuen maksatuksesta vuodelta 2000 myönnetylle kuitupellavan tuotantotuelle	21/03	10.4.2003	16.4.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Anne Juutilainen

N:o 312

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2003 kansallisen kotieläintuen ennakon maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa vuoden 2003 kansallisen kotieläintuen ennakon maksatuksesta.....	25/03	10.4.2003	16.4.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Anne Juutilainen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 306—312, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904